

fundet Sted og viser, at Ombytning er begæret for et Kvantum, der ligger lidt over 1 Mill. hkg Korn. Da det med Sikkerhed kan siges, at dette Ombytningskrav fuldt ud kan honoreres, ogsaa indenfor de særlige Grupper, hvor Begæring er stillet, altsaa henholdsvis Majs med dets Underafdelinger eller Oliekager, gaar Lovforslaget nu ud paa at fastsætte, at Jordbrugere, som har fremsat rettidig Begæring om Ombytning, har Ret til Ombytning paa de i Kornloven fastsatte Vilkaar. Lovforslaget har været fremsat i Folketinget og er af dette enstemmigt vedtaget, jeg skal tillade mig at anbefale det til dette høje Ting.

Ole Hansen: Idet jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse, kan jeg ikke tilbageholde en Bemærkning, om, at det Resultat, der foreligger her, med Hensyn til, hvad der kræves ombyttet af Rug og Hvede, for mig er en Skuffelse. Jeg havde ventet, at Trangen til at faa ombyttet Rug og Hvede med Foderstoffer var større blandt Landmændene, end det synes at være Tilfældet. Jeg havde ventet, at i det mindste Halvdelen af den afleverede Rug og Hvede vilde være blevet forlangt ombyttet, men nu viser Resultatet her, at ikke en Gang en Fjerdedel er blevet forlangt ombyttet. Det er mig en Skuffelse, eftersom Forholdet var det, at da vi gennemførte Kornloven for indeværende Aar med disse Bestemmelser om Ombytning af Rug og Hvede med Foderkorn og (Oliekager, skete det ud fra den Forudsætning, at vi derigennem kunde medvirke til at fremme den dyriske Produktion, bidrage til, at Eksporten af disse Varer kunde blive sat op. Det Resultat, der her foreligger, vil ikke føre til noget stort i den Henseende. Der er forlangt ombyttet 650 000 Tdr. Rug og Hvede med Majs. Af disse 650 000 Tønder kan man gøre Regning paa, at der kan produceres ca. 150 000 Svin. Det vil ikke gøre nogen særlig stor Forandring med Hensyn til Spørgsmaalet om Forøgelsen af vor Eksport, og det er det, som for mig er en Skuffelse. Imidlertid skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men man kan ikke undgaa at tænke som saa: Hvis man havde forudset dette Resultat, vilde det saa have været rigtigt at sætte saa stort et Apparat i Gang, som det her har været Tilfældet, og paaføre Staten saa betydelige Udgifter, som der her er Tale om? Hvad Grunden er til, at der er forlangt saa lidt ombyttet, skal jeg ikke

komme nærmere ind paa, det er kun Antagelser, man her kan fremsætte. Der er muligvis hos adskillige Landmænd Ulyst til at have mere Mellemværende med Staten end højst nødvendigt og hos andre Landmænd en Frygt for at faa mindre gode Varer udleveret som Ombytningsvarer, andre Landmænd tænker maaske ogsaa, at de kan købe disse Varer billigere senere hen paa Aaret, o. s. v. Men disse Forhold skal jeg ikke omtale nærmere, jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende den Krone, som det ved den sidste Kornlov blev vedtaget at udbetale Landmændene for leveret Rug og Hvede eller andet Korn fra forrige Høst. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvornaar Landmændene kan vente at faa dette Beløb udbetalt. Der er nu gaaet godt et Aar, siden en stor Del af Høsten fra 1918 blev leveret, og nu maatte formentlig det Tidspunkt snart være kommet, hvor dette Beløb, som Landmændene har Krav paa, kunde udbetales dem.

Piper: Dette Lovforslags Fremkomst er en Følge af Bestemmelsen i Kornloven. Da Kornloven blev behandlet, nærede man Frygt for at give denne Ombytningsret, som med Rette blev krævet fra Landbrugets Side, i saa vidt Omfang, at man ikke kunde overse Følgerne. Nu er Begæringerne indkommet, og man er i Stand til at overse Forholdet og ved, at Staten kan foretage Ombytningen, og det er det, som dette Lovforslag tilsigter. Naar Begæringerne ikke er fremkommet i saa rigt Maal, som man ventede eller, jeg kan maaske snarere udtrykke det saaledes, frygtede for, skyldes det muligvis det Forhold, at man fra Landbrugets Side venter, at de nuværende Priser ikke vil holde sig hele Sæsonen igennem, og at man maaske i frit Marked kan indkøbe til billigere Priser. Ogsaa med Hensyn til Oliekagerne er de, som vil ombytte, mere bundne, naar de skal have Varerne gennem Ombytning, end naar de køber dem i det frie Marked; forsaavidt Varerne overhovedet er til at faa, vil de lettere kunne faa den Slags Oliekager, som de ønsker. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet det er i Overensstemmelse med og en Følge af, hvad der er passeret under Forhandlingerne om Kornloven.